

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 4 września 1997 r.

Nr 54

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

- 512 — z dnia 20 sierpnia 1997 r. w sprawie edukacji kulturalnej, dziedzictwa kulturowego w regionie oraz promocji i rozwoju uzdolnień młodego pokolenia Polaków 1029

ZARZĄDZENIA:

- 513 — nr 78 Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1997 r. w sprawie powołania Międzyresortowego Zespołu do Spraw Nowych Ruchów Religijnych 1030
- 514 i 515 — Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 25 lipca 1997 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody 1031 i 1032
- 516 — Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 18 sierpnia 1997 r. w sprawie wypłaty ekwiwalentu pieniężnego za deputat węglowy dla emerytów i rencistów kolejowych 1033

UCHWAŁY PAŃSTWOWEJ KOMISJI WYBORCZEJ:

- 517 — z dnia 26 sierpnia 1997 r. w sprawie zasad sporządzania i trybu przekazywania kart do głosowania dla obwodów głosowania utworzonych na polskich statkach morskich w wyborach do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 21 września 1997 r. 1034
- 518 — z dnia 26 sierpnia 1997 r. w sprawie obecności przedstawicieli prasy, radia, telewizji i filmu w lokalach obwodowych komisji wyborczych w wyborach do Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 21 września 1997 r. 1034

512

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 20 sierpnia 1997 r.

w sprawie edukacji kulturalnej, dziedzictwa kulturowego w regionie oraz promocji i rozwoju uzdolnień młodego pokolenia Polaków.

Wszechstronna edukacja młodego pokolenia wymaga znacznie skuteczniejszego oddziaływania na młodzież, z wykorzystaniem różnorodnych dziedzin narodowej kultury.

Dotyczy to zarówno poznania bogatego dorobku naszego narodu, na który złożyły się dokonania wielu pokoleń Polaków, jak i osobiste uczestnictwo w jej rozwoju na miarę własnych sił i możliwości.

Proces edukacji kulturalnej młodego pokolenia, a zwłaszcza dziedzictwo kulturowe świata, ojczyzny i na tym tle własnego regionu — to niezwykle ważne zadanie zwłaszcza dziś, kiedy coraz szybciej zmierzamy do struktur Wspólnoty Europejskiej.

Przeszaną wówczas istnieć granice, w obecnym tego słowa znaczeniu, a atrakcyjne różnorodne formy

kultury, proponowane z zewnątrz, będą na nas coraz silniej oddziaływać, unifikując to, co wyróżnia, czyli odrębność kulturową.

Kultura jako podstawowy element ładu społecznego gwarantuje, poprzez wspólne wartości — tworzenie więzi społecznych i chroni przed kosmopolityzmem.

Jednocześnie należy pamiętać, że kultura nasza, jak każda inna kultura narodowa, jest wynikiem wzajemnego przenikania się i dialogu.

Niezmiernie ważne, zdaniem Senatu RP, jest więc to, ażeby wyniesiona wiedza o dorobku kultury własnego narodu i regionu była na tyle trwała, aby każdy Polak, teraz i w przyszłości, przyjmując z zewnątrz wszystko co najlepsze, umiał zachować własną tożsamość.

„Międzyresortowy program edukacji kulturalnej” opracowany przez resorty Kultury i Edukacji Narodowej z udziałem przedstawicieli radia i telewizji oraz program „Dziedzictwo kulturowe w regionie” w pełni odpowiadają potrzebom edukacji humanistycznej, opartej na wartościach kultury.

To przede wszystkim kultura wyzwala wartości i zapobiega regresowi człowieczeństwa, co jest szczególnie ważne dziś, kiedy szerzy się przemoc, agresja i brutalność. Szanse skutecznego wdrażania opracowanych programów, w tym przywrócenie zajęć pozalekcyjnych i pozaszkolnych, dalece jednak wykraczają poza możliwości tych resortów.

Uznając wartości, rolę i znaczenie edukacyjne tych programów, Senat RP zwraca się do Rządu z prośbą o uwzględnienie kosztów ich wdrażania i realizacji

w budżetach Ministerstwa Kultury i Sztuki oraz Ministerstwa Edukacji Narodowej na rok najbliższy i kolejne lata, aż do osiągnięcia stanu optymalnego. Celowe i niezbędne jest także rozszerzenie tych zadań na inne resorty i instytucje centralne współodpowiedzialne i uczestniczące w realizacji omawianych programów.

Tylko wówczas, gdy zagadnienie to stanie się wspólnym zadaniem, wspólną troską wszystkich odpowiedzialnych i współodpowiedzialnych za edukację młodego pokolenia — samorządów lokalnych, rządowych instytucji kultury i oświaty, innych resortów itp., możliwe jest osiągnięcie zamierzonych celów, a tym samym spełnienie obowiązku pokolenia dorosłego wobec młodego pokolenia.

Marszałek Senatu: w z. Z. Kuratowska

513

ZARZĄDZENIE Nr 78 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 25 sierpnia 1997 r.

w sprawie powołania Międzyresortowego Zespołu do Spraw Nowych Ruchów Religijnych.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o organizacji i trybie pracy Rady Ministrów oraz o zakresie działania ministrów (Dz. U. Nr 106, poz. 492 i Nr 156, poz. 775) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powołuje się Międzyresortowy Zespół do Spraw Nowych Ruchów Religijnych jako organ opiniodawczo-doradczy Prezesa Rady Ministrów, zwany dalej „Zespołem”.

§ 2. 1. W skład Zespołu wchodzi:

- 1) przewodniczący — podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji,
- 2) członkowie—przedstawiciele:
 - a) Ministra Sprawiedliwości,
 - b) Ministra Obrony Narodowej,
 - c) Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej,
 - d) Ministra Edukacji Narodowej,
 - e) Ministra Spraw Zagranicznych,
- 3) sekretarz — wyznaczony przez przewodniczącego Zespołu spośród pracowników Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji.

§ 3. 1. Celem Zespołu jest opracowywanie analiz, formułowanie ocen i opinii o zjawiskach związanych z nowymi ruchami religijnymi w Polsce oraz dotyczących działań państwa w zakresie realizacji gwarancji wolności sumienia i wyznania w odniesieniu do nowych ruchów religijnych.

2. Do zadań Zespołu należy:

- 1) obserwowanie działalności nowych ruchów religijnych w Polsce przez:
 - a) gromadzenie i analizę informacji o nowych ruchach religijnych,
 - b) inicjowanie badań i współpracę z wyspecjalizowanymi jednostkami naukowymi i naukowo-badawczymi w zakresie działalności nowych ruchów religijnych,
- 2) opracowywanie propozycji i sugestii, co do koordynacji działań zainteresowanych resortów w zakresie działalności nowych ruchów religijnych, przez:
 - a) opracowywanie i udostępnianie informacji o nowych ruchach religijnych i ich działalności,
 - b) wypracowywanie projektów wspólnych stanowisk wobec nowych ruchów religijnych,
 - c) wypracowywanie projektów rozwiązań dotyczących koordynacji działań organów administracji rządowej w sferze ochrony gwarancji wolności sumienia i wyznania w związku z działalnością nowych ruchów religijnych,
- 3) opracowywanie projektów działań organów państwa, w tym postulatów legislacyjnych, w zakresie działania Zespołu,
- 4) dokonywanie ocen oraz formułowanie wniosków i propozycji w zakresie zapewnienia przez państwo realizacji gwarancji wolności sumienia i wyznania